

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring och temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa, lag om ändring av 11 § i lagen om utkomststöd och lag om temporär ändring av 15 § i lagen om bostadsbidrag

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om utkomststöd ändras. Dessutom föreslås det temporära ändringar i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om bostadsbidrag.

I fråga om utkomstskyddet för arbetslösa föreslås det att periodiseringen av semesterersättning och behovsprövningen på basis av inkomsterna för maken till den som får arbetsmarknadsstöd slopas. Dessutom föreslås det att ett tidsbundet försök med sysselsättningsbonus införs i anslutning till utkomst-

skyddet för arbetslösa. Utkomstskyddets förhöjningsdelar för den aktiva tiden ska enligt förslaget räknas som prioriterad inkomst vid utkomststöd, och den tid som justeringen av bostadsbidraget skjuts upp förlängas temporärt till sex månader. Syftet med propositionen är att förbättra den sociala trygghetens sporrande effekt.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2013 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2013.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE OCH BEDÖMNING AV NULÄGET	3
1.1 Periodisering av semesterersättning	3
1.2 Behovsprövning av arbetsmarknadsstöd	3
1.3 Senarelagd justering av bostadsbidrag	3
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
2.1 Periodisering av semesterersättning	4
2.2 Behovsprövning av arbetsmarknadsstöd	4
2.3 Sysselsättningsbonus	4
2.4 Förhöjningsdelar för den aktiva tiden betraktas som prioriterad inkomst vid utkomststöd	4
2.5 Senarelagd justering av bostadsbidrag	5
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
3.1 Ekonomiska konsekvenser	5
3.2 Konsekvenser för hushållen	5
3.3 Konsekvenser för jämställdheten mellan könen	6
3.4 Konsekvenser för myndigheterna	6
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	6
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	6
DETALJMOTIVERING	7
1 LAGFÖRSLAG	7
1.1 Lagen om utkomstskydd för arbetslösa	7
3 kap. Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner	7
7 kap. Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd	7
9 kap. Sysselsättningsbonus	7
1.2 Lagen om utkomststöd	9
1.3 Lagen om bostadsbidrag	9
5 kap. Sökande och beviljande av bostadsbidrag	9
2 IKRAFTTRÄDANDE	9
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	10
LAGFÖRSLAG	11
1. Lag om ändring och temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	11
2. Lag om ändring av 11 § i lagen om utkomststöd	14
3. Lag om temporär ändring av 15 § i lagen om bostadsbidrag	15
BILAGA	16
PARALLELLTEXT	16
1. Lag om ändring och temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	16
2. Lag om ändring av 11 § i lagen om utkomststöd	21
3. Lag om temporär ändring av 15 § i lagen om bostadsbidrag	22

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge och bedömning av nuläget

1.1 Periodisering av semesterersättning

När ett anställningsförhållande på heltid som varat längre än två veckor upphör, hindrar semesterersättning som betalas enligt lag, kollektivavtal eller tjänstekollektivavtal att arbetslöshetsförmåner beviljas för den tid över vilken förmånen periodiseras. Semesterersättningen periodiseras räknat från det att anställningsförhållandet upphörde och på basis av lönen i det senaste anställningsförhållandet. Om semesterersättning har betalats efter det att anställningsförhållandet upphörde, kan periodiseringen göras räknat från den tidpunkt då semesterersättningen betalades.

Periodiseringen görs genom att den ekonomiska förmånen eller semesterersättningen divideras med dagslönen i det senaste anställningsförhållandet. Lönen bestäms i tillämpliga delar på samma sätt som den lön som ligger till grund för inkomstrelaterad dagpenning, men från inkomsterna görs inget avdrag till följd av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Om personen även fått en ekonomisk förmån som baserar sig på ett avtal eller motsvarande arrangemang i anslutning till att anställningsförhållandet upphör, räknas den ekonomiska förmånen och semesterersättningen vid behov samman vid periodiseringen. År 2011 fattades ca 110 000 beslut om periodisering av semesterersättning. För dem som får förtjänstskydd var den genomsnittliga periodiseringstiden 14 dagar och för dem som får grundskydd 9 dagar. Periodiseringen av semesterersättning har ökat antalet utredningar i samband med ansökan om arbetslöshetsförmån och därigenom förlängt handläggningstiden för ansökningarna.

1.2 Behovsprövning av arbetsmarknadsstöd

Syftet med arbetsmarknadsstödet är att hjälpa arbetslösa arbetssökande att få en placering på arbetsmarknaden. Arbetsmarknadsstöd betalas till arbetslösa som för första

gången står till arbetsmarknadens förfogande eller inte uppfyller arbetsvillkoret och till arbetslösa som har fått arbetslöshetsdagpenning för maximitiden. Arbetsmarknadsstödet varaktighet är inte begränsad. Invandrare kan få arbetsmarknadsstöd i form av integrationsstöd.

Arbetsmarknadsstödet är en behovsprövad förmån. Förmånen påverkas av stödtagarens egna inkomster och av makens inkomster till den del dessa överstiger 660 euro i månaden. Från det fulla arbetsmarknadsstödet dras i fråga om försörjningspliktiga 50 procent av från den inkomstdel som överstiger 1 044 euro i månaden. Från det fulla arbetsmarknadsstödet dras i fråga om personer utan familj 50 procent av från den inkomstdel som överstiger 311 euro i månaden. Inkomstgränsen för den som har familj höjs med 130 euro för varje barn som inte har fyllt 18 år och som personen försörjer. Partiellt arbetsmarknadsstöd betalas till den som bor i samma hushåll som sina föräldrar och inte har uppfyllt arbetsvillkoret.

Att arbetsmarknadsstödet är bundet till makens inkomster har lett till att familjens övriga inkomster minskar i en situation där båda makarna får arbetsmarknadsstöd och den ena av dem tar emot ett arbete. Enligt grundlagsutskottets uppfattning harmonierar behovsprövningen av arbetsmarknadsstödet inte helt utan vidare med grundlagen till följd av de grundläggande fri- och rättigheternas individuella natur (GrUU 46/2002 rd). Behovsprövning på basis av makens inkomster går även dåligt ihop med inkomstskattesystemet, som utgår från särbeskattning baserad på individuell granskning och där underhållsskyldighet gentemot maken inte tas i beaktande.

1.3 Senarelagd justering av bostadsbidrag

I lagen om bostadsbidrag (408/1975) infördes 2005 en bestämmelse om att justeringen av bostadsbidraget senareläggs med tre månader när en långtidsarbetslös blir sysselsatt (1185/2005). Den justering av bostadsbidraget som görs på grund av att inkomsterna har

stigit när en långtidsarbetslös blir sysselsatt görs i enlighet med detta först tre månader senare än den annars hade gjorts. Normalt justeras bostadsbidraget på basis av ändrade inkomster om hushållets fasta inkomster har stigit med minst 300 euro eller sjunkit med minst 160 euro i månaden. Bostadsbidraget justeras då från ingången av den månad då de förändrade eller nya inkomsterna förtjänas under hela månaden. När bostadsbidraget justeras, kontrolleras samtliga förutsättningar för att få stöd, inklusive inkomsterna för hushållets medlemmar, enligt vad som gäller vid tidpunkten för justeringen.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Periodisering av semesterersättning

I de centrala arbetsmarknadsorganisationernas ramavtal för tryggnad av Finlands konkurrenskraft och sysselsättning, som undertecknades den 28 november 2011, avtalades att periodiseringen av semesterersättning i anslutning till utkomstskyddet för arbetslösa slopas från och med ingången av 2013. Från ingången av 2013 betalas arbetslöshetsförmånen från det att arbetslösheten börjat, med avdrag för självrisktiden, även till de arbetssökande som i samband med att anställningen upphörde har fått semesterersättning. Syftet med förslaget är att förenkla systemet med utkomstskydd för arbetslösa.

2.2 Behovsprövning av arbetsmarknadsstöd

I enlighet med statsrådets strukturpolitiska ställningstagande av den 22 mars 2012 föreslås det att behovsprövningen på basis av inkomsterna för maken till den som får arbetsmarknadsstöd slopas från och med ingången av 2013. Att slopa behovsprövningen av arbetsmarknadsstödet vad gäller makens inkomster är i konsekvens med strävan till individuella förmåner och ett enklare system med utkomstskydd för arbetslösa. Förslaget ökar den sporrande effekten hos utkomstskyddet för arbetslösa och förbättrar jämställdheten mellan könen.

2.3 Sysselsättningsbonus

I enlighet med statsrådets strukturpolitiska ställningstagande föreslås det att det genomförs ett tidsbundet och regionalt försök med sysselsättningsbonus. Det föreslås att det i 9 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa införs tidsbegränsade bestämmelser om försöket. Med sysselsättningsbonus avses ett förfarande där en långtidsarbetslös som blir sysselsatt får arbetsmarknadsstöd för en månad samtidigt som han eller hon får lön. Försöket med sysselsättningsbonus anknyter till det kommunförsök för minskning av långtidsarbetslösheten som avses i regeringsprogrammet för Katainens regering.

På basis av ansökan har 24 projekt godkänts för försöket, varav 14 projekt omfattar fler än en kommun. Sammanlagt 63 kommuner deltar i försöket. I försöket ingår kommuner där arbetslösheten och andelen långtidsarbetslösa är större än genomsnittet. Vid valet av projekt fästes även uppmärksamhet vid projektets innehåll och mål samt vid ett mångsidigt samarbetsnätverk. Ungefär hälften av landets långtidsarbetslösa är bosatta i de kommuner som valdes in i försöket. Försöket med sysselsättningsbonus genomförs i de kommuner som deltar i kommunförsöket.

Syftet med försöket med sysselsättningsbonus är att göra utkomstskyddet för arbetslösa mer sporrande genom att göra det mer lönsamt för långtidsarbetslösa att ta emot arbete. Avsikten är att genom det tidsbundna försöket utreda sysselsättningsbonusens effekter på sysselsättningen av långtidsarbetslösa. Effekterna av försöket ska utvärderas i slutet av regeringsperioden.

2.4 Förhöjningsdelar för den aktiva tiden betraktas som prioriterad inkomst vid utkomststöd

Det föreslås att 11 § i lagen om utkomststöd (1412/1997) ändras. I enlighet med statsrådets strukturpolitiska ställningstagande föreslås det att incitamenten för arbetslösa att delta i aktiva åtgärder ökas genom att förhöjningsdelarna under tiden för aktiva åtgärder betraktas som prioriterade inkomster i utkomststödet. Som prioriterade inkomster betraktas enligt förslaget arbetslöshetsdagpen-

ningens förhöjningsdel och förhöjda förtjänstdel samt omställningsskyddstillägget och omställningsskyddets förtjänstdel samt arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel, vilka beviljas på basis av deltagande i sysselsättningsfrämjande service och med stöd av lagen om utkomstskydd för arbetslösa. De som får den inkomstrelaterade arbetslöshetsdagpenningens förhöjningsdelar har i praktiken numera sällan en sådan inkomstnivå att de får utkomststöd.

2.5 Senarelagd justering av bostadsbidrag

I enlighet med statsrådets strukturpolitiska ställningstagande föreslås det att den senareläggning av justeringen av bostadsbidrag som enligt lagen om bostadsbidrag redan görs då en långtidsarbetslös blir sysselsatt förlängs från tre månader till sex månader. I samband med detta ska enligt förslaget även definitionen av långtidsarbetslös, enligt vilken den arbetslöse har fått arbetsmarknadsstöd eller grunddagpenning utan avbrott i minst ett år, lindras något genom att lagens krav på oavbrutet stöd slopas. Syftet med detta är att ett avbrott i utbetalningen av utkomstskydd för arbetslösa till följd av några sjukdagar inte ska hindra att personen betraktas som långtidsarbetslös på det sätt som avses i lagen om bostadsbidrag.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Om behovsprövningen av arbetsmarknadsstödet på basis av makens inkomster slopas, ökar statens utgifter med uppskattningsvis 31,9 miljoner euro per år. Ett slopande av periodiseringen av semesterersättning ökar statens utgifter med uppskattningsvis 20 miljoner euro per år. Det tidsbundna försöket med sysselsättningsbonus uppskattas öka statens utgifter med 3,7 miljoner euro under åren 2013–2015.

Cirka 24 000 stödtagare har omfattats av senarelagd justering av bostadsbidrag, och kostnadseffekten av detta har varit knappt 0,5 miljoner euro per år. En förlängning av den senarelagda justeringen till sex månader un-

der en föreskriven tid bedöms höja utgifterna för senarelagd justering till cirka 1 miljon euro. Statens utgifter skulle således öka med 0,5 miljoner euro under åren 2013–2015.

Om arbetslöshetsförmånernas förhöjningsdelar betraktas som prioriterad inkomst vid beräkning av utkomststödet, uppskattas statsandelen för utkomststöd öka med 3 miljoner euro per år.

Statens utgifter uppskattas öka med totalt 59,1 miljoner euro under åren 2013–2015. Från och med 2016 väntas den årliga utgiftsökningen bli 54,9 miljoner euro.

3.2 Konsekvenser för hushållen

Om behovsprövningen av arbetsmarknadsstödet slopas, elimineras de incitamentproblem som behovsprövningen orsakar. År 2011 sänktes arbetsmarknadsstödet för cirka 15 000 personer efter behovsprövning. Att arbetsmarknadsstödet är bundet till makens inkomster har lett till att familjens övriga inkomster minskar i en situation där båda makarna får arbetsmarknadsstöd och den ena av dem tar emot ett arbete. Ändringen skulle minska möjligheterna till planmässigt utnyttjande och missbruk av den sociala tryggheten, eftersom inkomstprövningen kan sporra till olika slag av boendearrangemang som förhindrar en sänkning av förmånen. Även behovet av att besöka myndigheterna skulle minska.

Den förlängda senareläggningen av justeringen av bostadsbidraget och införandet av en sysselsättningsbonus förbättrar den ekonomiska situationen för hushåll där en medlem får arbete. Prioriteringen av utkomstskyddets förhöjningsdelar för den aktiva tiden vid utkomstskyddet förbättrar den ekonomiska situationen för hushåll där en medlem börjar delta i sysselsättningsfrämjande service. Mottagande av sysselsättningsbonus påverkar enligt förslaget inte bostadsbidragets belopp, eftersom den inte anses höja den fasta inkomstnivå, som beaktas i bostadsbidraget. Möjligheten att förbättra den egna ekonomiska situationen sporrar de arbetssökande till aktiva åtgärder.

Till följd av slopandet av periodiseringen av semesterersättning får den som blir arbetslös samtidigt såväl semesterersättning som

arbetslöshetsförmån när anställningen upphör. Det underlättar hushållets anpassning till en situation där hushållets disponibla inkomster minskar.

3.3 Konsekvenser för jämställdheten mellan könen

Slopandet av behovsprövning på basis av makens inkomster kan förväntas främja jämställdheten mellan könen. Inkomstprövningen riktas oftare till kvinnor, trots att majoriteten av dem som får arbetsmarknadsstöd är män.

Av alla som år 2011 fick sänkt arbetsmarknadsstöd på grund av makens inkomster var 64 procent kvinnor. Av alla som inte fick något arbetsmarknadsstöd alls på grund av makens inkomster, dvs. av dem som fick ett s.k. nollbeslut, var 82 procent kvinnor. Situationen har varit särskilt problematisk för sambor, eftersom endast äkta makar en på lag grundad underhållsskyldighet gentemot varandra.

3.4 Konsekvenser för myndigheterna

Ett slopande av behovsprövningen av arbetsmarknadsstödet på basis av makens inkomster och ett slopande av periodiseringen av semesterersättning minskar Folkpensionsanstaltens, arbetslöshetskassornas och de förmånssökandes administrativa börda och skapar ökad klarhet i systemet. Om makens inkomster inte behöver utredas och följas upp och inga utredningar göras för periodiseringen av semesterersättningarna, underlättas

verkställandet och förkortas handläggnings-tiderna för ansökningarna.

Sysselsättningsbonus söks enligt förslaget hos arbets- och näringsbyrån. Uppgiften är ny för arbets- och näringsbyråerna och medför mer arbete för dem. Det extra arbetet uppskattas dock vara relativt ringa. Folkpensionsanstalten avses sköta utbetalningen av bonusen. Ett införande av bonusen ökar därmed arbetet vid Folkpensionsanstalten i någon mån.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. I samband med beredningen har arbets- och näringsministeriet, Folkpensionsanstalten, Arbetslöshetskassornas Samorganisation rf och de centrala arbetsmarknadsorganisationerna hörts.

Ärendet har behandlats i delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning på det sätt som förutsätts i 8 § i kommunallagen (365/1995).

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2013 och avses bli behandlad i samband med den.

Propositionen har samband med regeringens proposition med förslag till lag om offentlig arbetskrafts- och företagsservice samt ändring av vissa lagar som har samband med den.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag**1.1 Lagen om utkomstskydd för arbetslösa****3 kap. Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner**

6 §. Andra begränsningar. Det föreslås att periodiseringen av semesterersättning slopas genom att 3 kap. 6 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa stryks.

En ekonomisk förmån från arbetsgivaren som baserar sig på ett avtal eller motsvarande arrangemang mellan arbetsgivaren och arbetstagaren i anslutning till att anställningsförhållandet upphör och en penningersättning som betalts ur en arbetstidsbank inom två månader innan en heltidspermittering börjar eller under permitteringen hindrar att arbetslöshetsförmån beviljas för den tid över vilken penningersättningen periodiseras. Till följd av slopandet av periodiseringen av semesterersättning är bestämmelsen i 3 kap. 6 § 4 mom. om att avtalsbaserade ekonomiska förmåner från arbetsgivaren och semesterersättningen räknas samman för periodisering obehövlig och det föreslås att den stryks. Dessutom föreslås det att hänvisningen i 4 mom. till 2 mom., som upphävs, och till semesterersättning stryks.

7 kap. Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

6 §. Inkomster som ska beaktas vid behovsprövning. Det föreslås att 7 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras så att bestämmelsen om behovsprövning på basis av makens inkomster stryks. Genom ändringen påverkas inte längre stödets belopp av inkomsterna för maken till en mottagare av arbetsmarknadsstöd. Stödmottagarens egna inkomster omfattas fortsättningsvis av behovsprövningen.

9 kap. Sysselsättningsbonus

1 §. Rätt till arbetsmarknadsstöd i form av sysselsättningsbonus. I paragrafen föreskrivs

enligt förslaget om de villkor som måste uppfyllas för att en arbetslös arbetssökande ska få rätt till sysselsättningsbonus. Sysselsättningsbonus betalas till en arbetslös som tar emot ett arbete som räknas in i arbetsvillkoret för löntagare och varar i minst tre månader. Det är inte motiverat att betala sysselsättningsbonus för mycket kortvarigt arbete. Arbetets varaktighet ska vara minst tre månader. Eftersom de långtidsarbetslösa i första hand har chans att få endast visstids- och deltidsarbete är det motiverat att arbetet inte behöver vara stadigvarande, utan det kan även vara för viss tid eller på deltid. Arbetet ska uppfylla kraven i 5 kap. 4 §. Arbetstiden ska således vara minst 18 timmar i veckan och lönen kollektivavtalsenlig eller minst uppgå till det belopp som avses i 5 kap. 4 § 3 mom.

Det första föreslagna kravet för betalning av sysselsättningsbonus gäller arbetslöshets varaktighet. Syftet med bonusen är att sporra arbetssökande som varit arbetslösa länge att bli sysselsatta. Rätt till bonus har enligt förslaget arbetssökande som har fått arbetsmarknadsstöd på grundval av arbetslöshet i minst 500 dagar eller vars rätt till arbetslöshetsdagpenning har upphört på grund av att maximitiden har gått ut.

Det andra kravet för betalning av sysselsättningsbonus gäller rätten till arbetsmarknadsstöd. Rätt till sysselsättningsbonus förutsätter enligt förslaget att den som blir sysselsatt har rätt till arbetsmarknadsstöd. Kravet uppfylls om det föreligger rätt till arbetsmarknadsstöd, men det förutsätts inte att arbetsmarknadsstöd faktiskt har betalats innan personen i fråga blir sysselsatt. Rätt till bonus har även de som inte får arbetsmarknadsstöd av skäl som avses i 10 kap. 2 § 3 mom., dvs. på grund av tid utan ersättning, skyldighet att vara i arbete, självrisktid, begränsningar i anslutning till yrkesutbildning, väntetid och behovsprövning.

Det tredje kravet för betalning av sysselsättningsbonus är att den arbetslösa personen när det arbete som berättigar till sysselsättningsbonus inleds inte har ett anställningsförhållande, inte är sysselsatt som företagare eller i eget arbete, och inte studerar på heltid. Rätt till bonus föreligger således till exempel

inte när den sökande redan har deltidsarbete, är permitterad eller får inkomst från företagsverksamhet i bisyssla då han eller hon blir sysselsatt.

Det fjärde kravet för betalning av sysselsättningsbonus gäller kommunen där den sysselsatte bor. Eftersom försöket med sysselsättningsbonus är ett regionalt försök, har enligt förslaget endast bosatta i de kommuner som nämns i 2 § rätt till bonus.

Det föreslås att sysselsättningsbonusen uppgår till arbetsmarknadsstödet för en månad. Den tid för vilken bonusen betalas kan vara t.ex. 15.2—14.3. Arbetsmarknadsstöd som betalas i form av sysselsättningsbonus betalas enligt förslaget med barnförhöjning. Sysselsättningsbonusens belopp fastställs enligt den tidpunkt då rätten till sysselsättningsbonus uppstår. Ändringar som påverkar arbetsmarknadsstödet belopp som inträffar efter det att rätt till sysselsättningsbonus uppstått beaktas inte i sysselsättningsbonusens belopp. Enligt förslaget betalas inte jämkat arbetsmarknadsstöd för den första arbetsmånaden till en deltidsanställd som då anställningen inleddes fått sysselsättningsbonus. Inte heller betalas jämkad arbetslöshetsdagpenning för den första arbetade månaden, inte ens i det fall att arbetsvillkoret uppfylls under den tiden.

2 §. Boendekommun. Rätt till sysselsättningsbonus har enligt förslaget endast de som är bosatta i en kommun som ingår i försöket för att minska långtidsarbetslösheten. Detta kommunförsök som leds av arbets- och näringsministeriet ingår i regeringsprogrammet för Katainens regering och pågår till utgången av 2015. I försöket invaldes genom beslut av arbets- och näringsministeriet kommuner där arbetslösheten och andelen långtidsarbetslösa är större än genomsnittet. Kravet på bostadsort ska uppfyllas när den anställning som ger rätt till sysselsättningsbonus inleds. Som personens boendekommun betraktas den kommun där hans eller hennes adress som antecknats i arbets- och näringsbyråns kundinformationssystem ligger, såvida inte den anmälda adressen är uppenbart oriktig.

3 §. Begränsningar och återkrav. I paragrafen föreslås det att det föreskrivs om be-

gränsningar för erhållande av sysselsättningsbonus. Rätt till sysselsättningsbonus har inte den som har fått ett arbete för vilket det har beviljats lönesubvention enligt 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Rätt till sysselsättningsbonus har inte heller den som har rätt till resebidrag enligt 7 kap. 3§. Arbetsmarknadsstöd kan i form av resebidrag beviljas den som är berättigad till arbetsmarknadsstöd och som tar emot heltidsarbete som varar i minst två månader utanför sin pendlingsregion och för vilken mottagandet av arbetet medför betydande kostnader. Resebidrag kan betalas för fyra månader.

Om mottagaren av sysselsättningsbonus säger upp sig eller genom sitt eget förfarande orsakar att anställningsförhållandet avslutas inom tre månader från det att anställningen inleddes, återkrävs bonusen i princip i sin helhet. I detta fall ger arbets- och näringsbyrån Folkpensionsanstalten retroaktivt ett avböjande arbetskraftspolitiskt utlåtande för sysselsättningsbonusperioden. På basis av det fattar Folkpensionsanstalten beslut om att avslå sysselsättningsbonusen. Bonusen återkrävs dock inte om arbets- och näringsbyrån bedömer att det har funnits ett godtagbart skäl till uppsägningen.

Om bonusen återkrävs har dock den som har fått deltidsarbete rätt till jämkad arbetslöshetsförmån räknat från det att anställningen inleddes. I detta fall återkrävs skillnaden mellan bonusen och den jämkade arbetslöshetsförmånen. På återkrav tillämpas bestämmelserna i 11 kap. i lagen. Beslut om avstående från eller jämkning av återkrav ska enligt förslaget fattas av Folkpensionsanstalten.

4 §. Sökande och utbetalning av sysselsättningsbonus. Det föreslås att sysselsättningsbonus ska sökas hos arbets- och näringsbyrån. Arbets- och näringsbyrån har tillgång till uppgifter om betalning av lönesubventioner och resebidrag. Ansökningsförfarandet blir därigenom så enkelt som möjligt. Ansökan kan göras tidigast två veckor innan arbetet inleds. Ansökan kan senare kompletteras med arbetsavtal eller annan utredning om anställningsvillkoren.

Arbets- och näringsbyrån avses ge ett arbetskraftspolitiskt utlåtande till Folkpen-

sionsanstalten om den sökandes rätt till sysselsättningsbonus. Utlåtande ska ges efter det att den anställning som ger rätt till bonus har inletts. Folkpensionsanstalten avses bevilja bonus på basis av arbets- och näringsbyråns utlåtande. Bonusen ska i sin helhet betalas ut så snart som möjligt efter det att Folkpensionsanstalten har fått arbets- och näringsbyråns utlåtande. På utbetalning av bonusen tillämpas i övrigt bestämmelserna i 11 kap. i lagen.

5 §. Finansieringen av sysselsättningsbonusen. Det föreslås att man ska föreskriva om finansieringen av sysselsättningsbonusen genom att hänvisa till bestämmelserna om resebidrag i 14 kap. 3 a § 2 mom. Sysselsättningsbonusen finansieras alltid av statens medel, och arbetsmarknadsstöd som utbetalas i form av sysselsättningsbonus ska inte räknas med i de 500 dagar under vilka arbetsmarknadsstöd utbetalas.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2013. Lagens 9 kap. föreslås gälla till utgången av 2015.

Semesterersättning, vars periodisering har inletts innan denna lag träder i kraft, utgör enligt förslaget ett hinder för betalning av förmånen till periodiseringstidens slut. Periodiseringen kan också göras på basis av semesterersättning som betalats efter lagens ikraftträdande, om semesterersättningen grundar sig på ett anställningsförhållande som avslutats före ikraftträdandet.

Behovsprövning på basis av makens inkomster slopas i fråga om de arbetslöshetsförmåner som betalas ut för tiden efter det att lagen har trätt i kraft.

Arbetsmarknadsstöd kan betalas i form av sysselsättningsbonus enligt 9 kap. på basis av en anställning som inleds efter ikraftträdandet av denna lag och senast den 31 december 2015.

1.2 Lagen om utkomststöd

11 §. Inkomster som skall beaktas. Det föreslås att 11 § i lagen om utkomststöd ändras så att de förmåner som med stöd av lagen om utkomtskydd för arbetslösa beviljas på grundval av deltagande i sysselsättningsfrämjande service, dvs. förhöjningsdelen och den

förhöjda förtjänstdelen samt omställningsskyddstillägget och omställningsskyddets förtjänstdel och arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel, betraktas som prioriterad inkomst med avseende på utkomststödet.

1.3 Lagen om bostadsbidrag

5 kap. Sökande och beviljande av bostadsbidrag.

15 §. Det föreslås att den senareläggning av justeringen av bostadsbidraget som enligt lagen om bostadsbidrag redan görs då en långtidsarbetslös blir sysselsatt förlängs från tre månader till sex månader. Samtidigt föreslås det att definitionen av långtidsarbetslöshet, enligt vilken den arbetslöse har fått arbetsmarknadsstöd eller grunddagpenning utan avbrott i minst ett år, lindras något genom att kravet på oavbrutet mottagande av stöd slopas. I enlighet med den normala justeringsrytmen för bostadsbidrag justeras stödet ett år efter det att stödet har beviljats eller efter den föregående justeringen. Om den normala årsjusteringen av bostadsbidraget eller en justering som görs för att inkomsterna stiger av någon annan orsak än att den långtidsarbetslöse fått arbete infaller under den period med vilken justeringen senarelagts, görs års- eller mellanjusteringen räknat från tidpunkten för den normala justeringen. I detta fall senareläggs inte justeringen eller förkortas den tid justeringen skjuts upp. Det föreslås att lagen preciseras på denna punkt, inte minst för att skapa ökad klarhet jämfört med det nuvarande förfarandet. I och med att den tid som justeringen skjuts upp blir längre, ökar det relativa antalet fall där man i vilket fall gör en normal justering.

2 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft den 1 januari 2013.

Enligt förslaget ska 9 kap. i lagen om utkomtskydd för arbetslösa och 15 § 4 mom. i lagen om bostadsbidrag gälla till utgången av 2015.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Med avseende på lagstiftningsordningen anknyter de föreslagna ändringarna till 6 § 2 mom., 18 § 2 mom. och 19 § 2 mom. i grundlagen.

Det allmänna ska enligt 18 § 2 mom. i grundlagen främja sysselsättningen och verka för att alla tillförsäkras rätt till arbete. Syftet med propositionen är att främja sysselsättningen av långtidsarbetslösa, göra utkomstskyddet för arbetslösa mer sporrande och aktivera de arbetssökande. Propositionen motsvarar till sina syften bestämmelsen i 18 § 2 mom. om att främja sysselsättningen.

Enligt 19 § 2 mom. i grundlagen ska var och en garanteras rätt att få sin grundläggande försörjning tryggad vid bland annat arbetslöshet. Grundlagsutskottets har ansett att behovsprövningen av arbetsmarknadsstödet inte helt utan vidare harmonierar med grundlagen till följd av de grundläggande fri- och rättigheternas individuella natur (GrUU 46/2002). Ett system där behovsprövningen enbart hänför sig till den arbetslöses egna inkomster harmonierar enligt grundlagsutskottet bäst med grundlagen. I propositionen föreslås det att arbetsmarknadsstödet behovsprövning av makens inkomster slopas. Propositionen harmonierar således till denna del med vad som föreskrivs i 19 § 2 mom. i grundlagen.

Enligt 6 § 2 mom. i grundlagen ska alla bemötas jämlikt och medborgarna ha lika rättigheter och skyldigheter. I fråga om jämlikhet bör i synnerhet propositionens förslag om ett regionalt försök med sysselsättningsbonus granskas. Bestämmelserna om sysselsättningsbonus gäller enligt förslaget under en försöksperiod på tre år. Rätt till bonus har endast bosatta i de kommuner som deltar i kommunförsöket. Avsikten är att genom det tidsbegränsade försöket utreda sysselsättningsbonusens effekter på sysselsättningen av långtidsarbetslösa. Effekterna av försöket ska utvärderas i slutet av regeringsperioden.

Jämlikhetsprincipen förutsätter att var och en bemöts jämlikt oberoende av bostadsort.

Det föreslagna regionala försöket avviker från principen om jämlikt bemötande. Grundlagsutskottet har dock ansett att försökslagstiftning som leder till en viss grad av olikhet i sig är godtagbar ur jämlikhetssynvinkel. Det har varit fallet beträffande hälsocentralsavgiften (GrUU 3/1991 rd), överföring av uppgifter som gäller försörjning (GrUU 2/1994 rd), stöd till hushållsarbete (GrUU 19/1997 rd), utveckling av studentexamen (GrUU 58/2001 rd), försöket med samarbete inom regioner (GrUU 11/2002 rd) och förvaltningsförsöket i Kajanaland (GrUU 65/2002).

Utskottet har i dessa sammanhang understrukit att jämlikhetsprincipen inte sätter några stränga gränser för lagstiftarens prövning när regleringen anpassas efter kraven i samhällsutvecklingen och att ett försök åtminstone inom vissa gränser kan utgöra ett godtagbart skäl för att i regionalt hänseende göra avsteg från den formella jämlikheten (t.ex. GrUU 4/2003 rd och GrUU 8/2003 rd). Grundlagsutskottet har ansett att ett villkor för vanlig lagstiftningsordning är att försöksområdet anges direkt i lag eller att beslutet om försöksområdet binds upp genom tillräckligt exakt fastlagda kriterier i lag. Främjande av sysselsättningen av långtidsarbetslösa kan betraktas som ett godtagbart skäl för att i regionalt hänseende göra avsteg från den formella jämlikheten. Det föreslås att bestämmelser om försöksområdet införs i 9 kap. 2 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Beviljande av sysselsättningsbonus endast till bosatta i de kommuner som deltar i kommunförsöket torde inte innebära ett sådant avsteg från jämlikhetsprincipen att lagförslaget inte skulle kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Eftersom frågan kan lämna rum för tolkning vore det dock önskvärt att utlåtande om lagstiftningsordningen inhämtas av grundlagsutskottet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring och temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 3 kap. 6 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1354/2007,
 ändras 3 kap. 6 § 4 mom. och 7 kap. 6 § 1 mom., sådana de lyder, 3 kap. 6 § 4 mom. i lag 1354/2007 och 7 kap. 6 § 1 mom. i lag 1188/2009, samt
fogas temporärt till lagen ett nytt 9 kap. , i stället för det 9 kap. som upphävts genom lag 1188/2009, som följer:

3 kap.

Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner

6 §

Andra begränsningar

—————
 Den periodisering som avses i 1 och 3 mom. görs genom att den ekonomiska förmånen eller penningersättningen divideras med dagslönen i det senaste anställningsförhållandet. Lönen bestäms i tillämpliga delar på samma sätt som den lön som ligger till grund för inkomstrelaterad dagpenning, men från inkomsterna görs inget avdrag till följd av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

6 §

Inkomster som ska beaktas vid behovsprövning

Vid prövningen av behovet av ekonomiskt stöd ska inkomsterna för en mottagare av ar-

betsmarknadsstöd beaktas i sin helhet. Som inkomst av skogsbruk beaktas den enligt 7 § 3 och 4 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) fastställda genomsnittliga årliga avkastningen av skog multiplicerad med arealen skog. Arbetsmarknadsstödet bestäms enligt situationen vid den tidpunkt då stödet betalas ut, på basis av antingen de beräknade eller de annars konstaterbara inkomsterna. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de inkomster som ska beaktas vid behovsprövningen.

—————

9 kap.

Sysselsättningsbonus

1 §

Rätt till arbetsmarknadsstöd i form av sysselsättningsbonus

Arbetsmarknadsstöd beviljas i form av sysselsättningsbonus den som tar emot ett arbete som räknas in i arbetsvillkoret för löntagare och varar i minst tre månader.

Beviljande av sysselsättningsbonus förutsätter att personen:

1) har fått arbetsmarknadsstöd på grundval av arbetslöshet i minst 500 dagar eller att hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdag-

penning har upphört på grund av att den maximitid som avses i 6 kap. 7 och 9 § har gått ut,

2) får arbetsmarknadsstöd eller att arbetsmarknadsstöd inte betalas till sökanden av skäl som anges i 10 kap. 2 § 3 mom. ,

3) inte har ett anställningsförhållande, inte är sysselsatt som företagare eller i eget arbete, och inte studerar på heltid, och

4) när anställningsförhållandet inleds är bosatt i en kommun som nämns i 2 §.

Som sysselsättningsbonus betalas det arbetsmarknadsstöd som avses i 7 kap. 4 § 1 och 2 mom. Arbetsmarknadsstödet betalas i form av sysselsättningsbonus för en månad räknat från det att anställningsförhållandet inleddes. Den som fått sysselsättningsbonus har inte rätt till jämkad arbetslöshetsförmån för den första månaden i arbete.

2 §

Boendekommun

De kommuner som avses i 1 § 2 mom. 4 punkten är

- 1) Fredrikshamn, Kotka,
- 2) Tavastehus, Hattula, Janakkala,
- 3) Imatra, Ruokolahti, Rautjärvi, Parikkala samt Villmanstrand, Taipalsaari, Lemi, Savitaipale, Luumäki,
- 4) Joensuu, Outokumpu,
- 5) Jyväskylä, Jämsä, Muurame,
- 6) Kajana, Kuhmo,
- 7) Kemi,
- 8) Keuruu,
- 9) Karleby,
- 10) Kuopio, Maaninka, Nilsia, Rautalampi, Siilinjärvi, Suonenjoki, Tuusniemi,
- 11) Lahtis, Hollola, Nastola, Heinola, Hartola, Sysmä, Orimattila,
- 12) Lieksa,
- 13) S:t Michel,
- 14) Uleåborg,
- 15) Björneborg, Sastmola, Pääjärvi, Ulvsby,
- 16) Brahestad, Pyhäjoki, Siikajoki, Vihanti,
- 17) Rovaniemi, Ranua,
- 18) Nyslott, Punkaharju, Kerimäki,
- 19) Seinäjoki,
- 20) Tammerfors,
- 21) Åbo,

22) Valkeakoski, Akaa, Urjala,

23) Varkaus, Leppävirta,

24) Vanda.

Sådana kommuner som avses i 1 § 2 mom. 4 punkten är också de kommuner som deltar i ordnandet av tjänster för långtidsarbetslösa som koordineras av i 1 mom. nämnda kommuner. Som personens boendekommun betraktas den kommun där hans eller hennes adress som antecknats i arbets- och näringsbyråns kundinformationssystem ligger.

3 §

Begränsningar och återkrav

En person har inte rätt till sysselsättningsbonus, om

1) han eller hon sysselsätts i ett arbete för vilket betalas sådan lönesubvention som avses i 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, eller

2) han eller hon har rätt till resebidrag enligt 7 kap. 3 §.

Om personen inom tre månader från det att anställningsförhållandet inleddes säger upp sig eller genom sitt eget förfarande orsakar att anställningsförhållandet upphör, återkräver Folkpensionsanstalten sysselsättningsbonusen i sin helhet. Sysselsättningsbonusen återkrävs dock inte, om arbets- och näringsbyrån bedömer att det funnits en giltig orsak till att anställningsförhållandet avslutats. Om deltidsanställdas rätt till jämkad arbetslöshetsförmån föreskrivs i 4 kap. och om återkrav i 11 kap.

4 §

Sökande och utbetalning av sysselsättningsbonus

Sysselsättningsbonus söks hos arbets- och näringsbyrån. Ansökan kan göras tidigast två veckor innan arbetet inleds.

När anställningsförhållandet har inletts ger arbets- och näringsbyrån ett arbetskraftspolitiskt utlåtande till Folkpensionsanstalten om den sökandes rätt till sysselsättningsbonus enligt 1—3 §. Folkpensionsanstalten betalar sysselsättningsbonusen i dess helhet när den har fått det arbetskraftspolitiska utlåtandet.

5 §

Finansieringen av sysselsättningsbonusen

På sysselsättningsbonusen tillämpas bestämmelserna om resebidrag i 14 kap. 3 a § 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 9 kap. gäller till och med den 31 december 2015.

På semesterersättning som betalas på basis av ett anställningsförhållande som avslutats

före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 7 kap. 6 § 1 mom. tillämpas på förmåner som betalas ut för tiden efter lagens ikraftträdande.

Arbetsmarknadsstöd kan betalas i form av sysselsättningsbonus enligt 9 kap. på basis av ett sådant anställningsförhållande som inleds efter lagens ikraftträdandet och senast den 31 december 2015.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 11 § i lagen om utkomststöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utkomststöd (1412/1997) 11 § 2 mom. 5 punkten, sådan den lyder i lag 583/2007, som följer:

11 §

Inkomster som skall beaktas

—————
 Som inkomster beaktas dock inte
 —————

5) kostnadsersättning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, ersättning för uppehälle enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005), förhöjningsdel enligt 6 kap. 3 b § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, skillnaden mellan förhöjd förtjänstdel som

avses i 6 kap. 3 b § och förtjänstdel som avses i 6 kap. 2 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, omställningsskyddstilllägg enligt 6 kap. 3 c § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, skillnaden mellan omställningsskyddets förtjänstdel som avses i 6 kap. 3 c § och förtjänstdel som avses i 6 kap. 2 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa samt arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel enligt 7 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, och inte heller

—————

—————
 Denna lag träder i kraft den 20 .
 Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

3.

Lag**om temporär ändring av 15 § i lagen om bostadsbidrag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen om bostadsbidrag (408/1975) 15 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1185/2005, som följer:

15 §

Om den justering av bostadsbidragets belopp som avses i 1 mom. 1 punkten beror på att en medlem i hushållet blir sysselsatt efter att omedelbart före det i minst ett år ha fått grunddagpenning eller arbetsmarknadsstöd i enlighet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), görs justeringen, på grund av att inkomsterna har stigit, sex månader senare än den i enlighet med 3 mom. annars hade gjorts. Om årsjusteringen av hushållets bostadsbidrag eller en mellanjustering som föranleds av något annat skäl än

det som nämns i detta moment infaller under den nämnda perioden på sex månader, justeras bidraget och grunderna för bidraget dock räknat från det att års- eller mellanjusteringen träder i kraft.

Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till utgången av 2015. Den tillämpas på justeringar som görs på grund av ändrad inkomst om en medlem i hushållet sysselsätts den 1 januari 2013 eller senare.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 17 september 2012

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

JUTTA URPILAINEN

Social- och hälsovårdsminister *Paula Risikko*

1.

Lag**om ändring och temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 3 kap. 6 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1354/2007,
 ändras 3 kap. 6 § 4 mom. och 7 kap. 6 § 1 mom., sådana de lyder, 3 kap. 6 § 4 mom. i lag 1354/2007 och 7 kap. 6 § 1 mom. i lag 1188/2009, samt
fogas temporärt till lagen ett nytt 9 kap. , i stället för det 9 kap. som upphävts genom lag 1188/2009, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

3 kap.

3 kap.

Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner**Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner**

6 §

6 §

*Andra begränsningar**Andra begränsningar*

—————
 När ett anställningsförhållande på heltid som varat längre än två veckor upphör, hindrar semesterersättning som betalas enligt lag, kollektivavtal eller tjänstekollektivavtal att arbetslöshetsförmåner beviljas för den tid, räknat från det att anställningsförhållandet upphörde, över vilken förmånen periodiseras på basis av lönen i det senaste anställningsförhållandet. Om semesterersättning har betalats efter att anställningsförhållandet upphörde, kan periodiseringen göras räknat från den tidpunkt då semesterersättningen betalades.
 —————

(upphävs)

—————
 Den periodisering som avses i 1—3 mom. görs genom att den ekonomiska förmånen, semesterersättningen eller penningersättningen divideras med dagslönen i det senaste anställningsförhållandet. Lönen bestäms i till-

—————
 Den periodisering som avses i 1 och 3 mom. görs genom att den ekonomiska förmånen eller penningersättningen divideras med dagslönen i det senaste anställningsförhållandet. Lönen bestäms i tillämpliga delar på samma

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lämpliga delar på samma sätt som den lön som ligger till grund för inkomstrelaterad dagpenning, men från inkomsterna görs inget avdrag till följd av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. *För periodiseringen räknas vid behov de förmåner som avses i 1 och 2 mom. samman.*

sätt som den lön som ligger till grund för inkomstrelaterad dagpenning, men från inkomsterna görs inget avdrag till följd av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

7 kap.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd**Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd**

6 §

6 §

*Inkomster som ska beaktas vid behovsprövning**Inkomster som ska beaktas vid behovsprövning*

Vid prövningen av sökandens behov av ekonomiskt stöd ska beaktas hans eller hennes egna inkomster i sin helhet och även makens eller makans inkomster till den del de överstiger 536 euro i månaden. Som inkomst av skogsbruk beaktas den enligt 7 § 2 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) fastställda genomsnittliga årliga avkastningen av skog multiplicerad med arealen skog. Arbetsmarknadsstödet bestäms enligt situationen vid den tidpunkt då stödet betalas ut, på basis av antingen de beräknade eller de annars konstaterbara inkomsterna. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de inkomster som ska beaktas vid behovsprövningen.

Vid prövningen av behovet av ekonomiskt stöd ska inkomsterna för en mottagare av arbetsmarknadsstöd beaktas i sin helhet. Som inkomst av skogsbruk beaktas den enligt 7 § 3 och 4 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) fastställda genomsnittliga årliga avkastningen av skog multiplicerad med arealen skog. Arbetsmarknadsstödet bestäms enligt situationen vid den tidpunkt då stödet betalas ut, på basis av antingen de beräknade eller de annars konstaterbara inkomsterna. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de inkomster som ska beaktas vid behovsprövningen.

9 kap.

Sysselsättningsbonus

1 §

Rätt till arbetsmarknadsstöd i form av sysselsättningsbonus

Arbetsmarknadsstöd beviljas i form av sysselsättningsbonus den som tar emot ett arbete som räknas in i arbetsvillkoret för löntagare och varar i minst tre månader.

Beviljande av sysselsättningsbonus förutsätter att personen:

1) har fått arbetsmarknadsstöd på grundval av arbetslöshet i minst 500 dagar eller att hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning har upphört på grund av att den maximitid som avses i 6 kap. 7 och 9 § har gått ut,

2) får arbetsmarknadsstöd eller att arbetsmarknadsstöd inte betalas till sökanden av skäl som anges i 10 kap. 2 § 3 mom. ,

3) inte har ett anställningsförhållande, inte är sysselsatt som företagare eller i eget arbete, och inte studerar på heltid, och

4) när anställningsförhållandet inleds är bosatt i en kommun som nämns i 2 §.

Som sysselsättningsbonus betalas det arbetsmarknadsstöd som avses i 7 kap. 4 § 1 och 2 mom. Arbetsmarknadsstödet betalas i form av sysselsättningsbonus för en månad räknat från det att anställningsförhållandet inleddes. Den som fått sysselsättningsbonus har inte rätt till jämkad arbetslöshetsförmån för den första månaden i arbete.

2 §

Boendekommun

De kommuner som avses i 1 § 2 mom. 4 punkten är

- 1) Fredrikshamn, Kotka,*
- 2) Tavastehus, Hattula, Janakkala,*
- 3) Imatra, Ruokolahti, Rautjärvi, Parikkala samt Villmanstrand, Taipalsaari, Lemi, Savitaipale, Luumäki,*
- 4) Joensuu, Outokumpu,*
- 5) Jyväskylä, Jämsä, Muurame,*
- 6) Kajana, Kuhmo,*
- 7) Kemi,*
- 8) Keuruu,*
- 9) Karleby,*
- 10) Kuopio, Maaninka, Nilsjö, Rautalampi, Siilinjärvi, Suonenjoki, Tuusniemi,*
- 11) Lahtis, Hollola, Nastola, Heinola, Hartola, Sysmä, Orimattila,*
- 12) Lieksa,*
- 13) S:t Michel,*
- 14) Uleåborg,*
- 15) Björneborg, Sastmola, Pääjärvi, Ulvs-*

by,

16) Brahestad, Pyhäjoki, Siikajoki, Vihanti,

17) Rovaniemi, Ranua,

18) Nyslott, Punkaharju, Kerimäki,

19) Seinäjoki,

20) Tammerfors,

21) Åbo,

22) Valkeakoski, Akaa, Urjala,

23) Varkaus, Leppävirta,

24) Vanda.

Sådana kommuner som avses i 1 § 2 mom. 4 punkten är också de kommuner som deltar i ordnandet av tjänster för långtidsarbetslösa som koordineras av i 1 mom. nämnda kommuner. Som personens boendekommun betraktas den kommun där hans eller hennes adress som antecknats i arbets- och näringsbyråns kundinformationssystem ligger.

3 §

Begränsningar och återkrav

En person har inte rätt till sysselsättningsbonus, om

1) han eller hon sysselsätts i ett arbete för vilket betalas sådan lönesubvention som avses i 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbeidskrafts- och företagsservice, eller

2) han eller hon har rätt till resebidrag enligt 7 kap. 3 §.

Om personen inom tre månader från det att anställningsförhållandet inleddes säger upp sig eller genom sitt eget förfarande orsakar att anställningsförhållandet upphör, återkräver Folkpensionsanstalten sysselsättningsbonusen i sin helhet. Sysselsättningsbonusen återkrävs dock inte, om arbets- och näringsbyrån bedömer att det funnits en giltig orsak till att anställningsförhållandet avslutats. Om deltidsanställdas rätt till jämkad arbetslöshetsförmån föreskrivs i 4 kap. och om återkrav i 11 kap.

4 §

Sökande och utbetalning av sysselsättningsbonus

Sysselsättningsbonus söks hos arbets- och

näringsbyrån. Ansökan kan göras tidigast två veckor innan arbetet inleds.

När anställningsförhållandet har inletts ger arbets- och näringsbyrån ett arbetskraftspolitiskt utlåtande till Folkpensionsanstalten om den sökandes rätt till sysselsättningsbonus enligt 1—3 §. Folkpensionsanstalten betalar sysselsättningsbonusen i dess helhet när den har fått det arbetskraftspolitiska utlåtandet.

5 §

Finansieringen av sysselsättningsbonusen

På sysselsättningsbonusen tillämpas bestämmelserna om resebidrag i 14 kap. 3 a § 2 mom.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 9 kap. gäller till och med den 31 december 2015.*

På semesterersättning som betalas på basis av ett anställningsförhållande som avslutats före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 7 kap. 6 § 1 mom. tillämpas på förmåner som betalas ut för tiden efter lagens ikraftträdande.

Arbetsmarknadsstöd kan betalas i form av sysselsättningsbonus enligt 9 kap. på basis av ett sådant anställningsförhållande som inleds efter lagens ikraftträdandet och senast den 31 december 2015.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 11 § i lagen om utkomststöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utkomststöd (1412/1997) 11 § 2 mom. 5 punkten, sådan den lyder i lag 583/2007, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

11 §

Inkomster som skall beaktas

Inkomster som skall beaktas

Som inkomster beaktas dock inte

Som inkomster beaktas dock inte

5) ersättning för uppehälle enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller lagen om offentlig arbetskraftsservice samt ersättning för uppehälle enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005), och inte heller

5) *kostnadsersättning* enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, ersättning för uppehälle enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005), *förhöjningsdel enligt 6 kap. 3 b § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, skillnaden mellan förhöjd förtjänstdel som avses i 6 kap. 3 b § och förtjänstdel som avses i 6 kap 2 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, omställningsskyddstilllägg enligt 6 kap. 3 c § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, skillnaden mellan omställningsskyddets förtjänstdel som avses i 6 kap. 3 c § och förtjänstdel som avses i 6 kap 2 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa samt arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel enligt 7 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa*, och inte heller

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

3.

Lag**om temporär ändring av 15 § i lagen om bostadsbidrag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen om bostadsbidrag (408/1975) 15 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1185/2005, som följer:

Gällande lydelse

15 §

Om den justering av bostadsbidragets belopp som avses i 1 mom. 1 punkten beror på att en medlem i hushållet blir sysselsatt efter att omedelbart före det *utan avbrott* i minst ett år ha fått grunddagpenning eller arbetsmarknadsstöd i enlighet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), görs justeringen, på grund av att inkomsterna har stigit, tre månader senare än den i enlighet med 3 mom. annars hade gjorts.

Föreslagen lydelse

15 §

Om den justering av bostadsbidragets belopp som avses i 1 mom. 1 punkten beror på att en medlem i hushållet blir sysselsatt efter att omedelbart före det i minst ett år ha fått grunddagpenning eller arbetsmarknadsstöd i enlighet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), görs justeringen, på grund av att inkomsterna har stigit, *sex* månader senare än den i enlighet med 3 mom. annars hade gjorts. *Om årsjusteringen av hushållets bostadsbidrag eller en mellanjustering som föranleds av något annat skäl än det som nämns i detta moment infaller under den nämnda perioden på sex månader, justeras bidraget och grunderna för bidraget dock räknat från det att års- eller mellanjusteringen träder i kraft.*

Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till utgången av 2015. Den tillämpas på justeringar som görs på grund av ändrad inkomst om en medlem i hushållet sysselsätts den 1 januari 2013 eller senare.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.